ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ସ୍ୱପ୍ନ

ଆମେ ପାରିବା

ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉଥିବା ସମସ୍ତ ହିଂସାର ବିଲୋପ

ପ୍ରିୟ ପାଠକ ବନ୍ଧୁ,

ଏହି କାହାଣୀ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କାଳ୍ପନିକ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ ଘଟଣା ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଆମ ଦେଶରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତିନିଜଣ ମହିଳାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମହିଳା ନିଜ ଦୈନନ୍ଦୀନ ଜୀବନରେ ଶାରୀରିକ ଅଥବା ମାନସିକ ହିଂସାର ଶିକାର ହୋଇଥାଏ । UNICEF (୨୦୦୭)ର ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟୟନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, କେବଳ ଭାରତରେ ହିଁ ପ୍ରାୟ ୭.୯ କୋଟି ପିଲାମାନେ ନିଜ ଘରେ ହିଂସାର ଶିକାର ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକଥା ସତ ଯେ, ହିଂସାର ଅଧିକ ଶୀକାର ପରିବାରର ସାନ ମାନେ ହିଁ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହିପରି ଘଟଣା ଆମର ଘର ଅଥବା ଆଖପାଖ ସାଇ ପଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ ହେଉଥିବ, କିନ୍ତୁ ବୋଧହୁଏ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଏହିକଥା ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି, କେହି କେହି ଜାଣିଶୁଣି ମଧ୍ୟ ଅଜଣା ପରି ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାଆନ୍ତି, ଏହି କାହାଣୀ ସେହି ସବୁ ନବଯୁବକ ଓ ନବ ଯୁବତୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ, ଯେଉଁମାନେ ଏହିପ୍ରକାର ହିଂସାର ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି, ନିଜର ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବାକୁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ।

ଆମେ ପାରିବା !

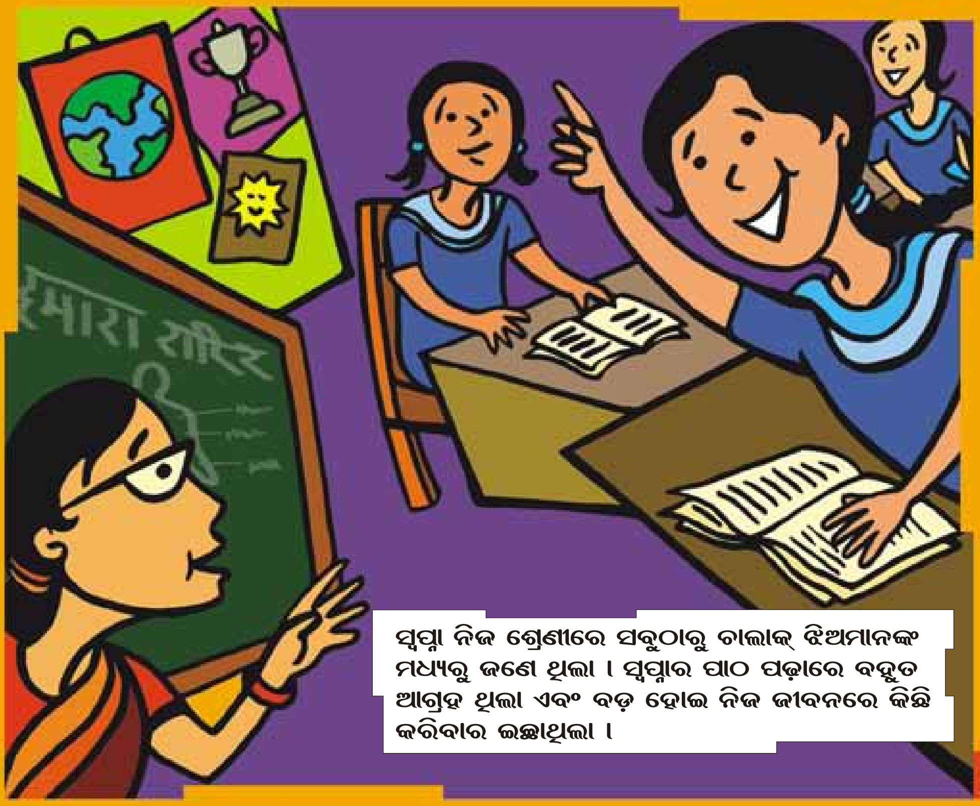

ସ୍ୱପ୍ନା ନିଜ ଶ୍ରେଣୀରେ ସବୁଠାରୁ ଚାଲାକ୍ ଝିଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲା । ସ୍ୱପ୍ନାର ପାଠ ପଢ଼ାରେ ବହୁତ ଆଗ୍ରହ ଥିଲା ଏବଂ ବଡ଼ ହୋଇ ନିଜ ଜୀବନରେ କିଛି କରିବାର ଇଚ୍ଛାଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ସ୍ୱପ୍ନାର ବାପାଙ୍କ ବିଚାର ଅନୁସାରେ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଘରେ ହିଁ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏଣୁ, ସ୍କୁଲ ପରେ, ସ୍ୱପ୍ନା, ନିଜ ଘରେ, ନିଜ ମା'ଙ୍କୁ ଘରକାମରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ଏବଂ ବଳକା ସମୟ ପାଠପଢ଼ାରେ ଲଗାଇଥାଏ ।
ବୁଝି ପାରୁନି ଏହିଁ ମିଶାଣ ଗୁଣନ ଠିକ୍‌ରେ ହେଉନାହିଁ କାହିଁକି? କେଉଁଠି କିଛି ଗଡ଼ବଡ଼ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି!

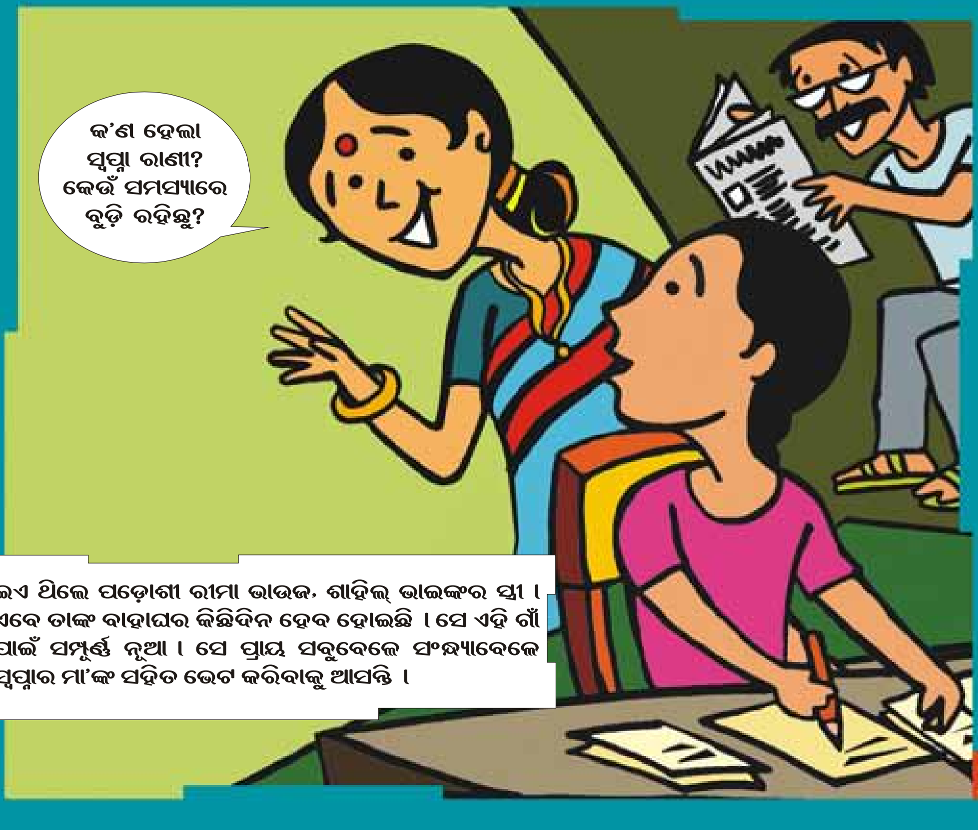
କ'ଣ ହେଲା ସ୍ୱପ୍ନା ରାଣୀ? କେଉଁ ସମସ୍ୟାରେ ବୁଡ଼ି ରହିଛୁ?
ଇଏ ଥିଲେ ପଡ଼ୋଶୀ ରୀମା ଭାଉଜ, ଶାହିଲ୍ ଭାଇଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ । ଏବେ ତାଙ୍କ ବାହାଘର କିଛିଦିନ ହେବ ହୋଇଛି । ସେ ଏହି ଗାଁ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂଆ । ସେ ପ୍ରାୟ ସବୁବେଳେ ସଂନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ସ୍ୱପ୍ନାର ମା'ଙ୍କ ସହିତ ଭେଟ କରିବାକୁ ଆସନ୍ତି ।

ଟିକେ ଦେଖେ ତ! ଆରେ ଏଥିରେ କ'ଣ ବଡ଼କଥା ଅଛି? ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ଯାକୁ ୯୯ରୁ ଫେଡ଼, ପୁଣି ୪ରେ ଗୁଣି ଦିଅ । ଦେଖିବ ଏହି ଫଳ ବାହାରିବ ।
ଭାଉଜ । ତୁମେ?
ଆରେ, ମୁଁ ତ ଗଣିତରେ ସବୁବେଳେ ପ୍ରଥମ ହେଉଥିଲି । ମୋତେ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗେ ମିଶାଣ, ଗୁଣନ ଆଦି ଗଣିତର ସବୁ କୁହୁକ...
ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱପ୍ନା ସେମିତି କରିଦେଲା, ଉତ୍ତର ଠିକ୍ ଥିଲା !

ପୁଣି ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ତାପରେ ବାହାଘର ହୋଇଗଲା । ବାପା ଗୃକିରୀରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଥିଲା, ଯେମିତି ମୁଁ ଇଣ୍ଟର ପାଶ କରିଗଲି, ବାପା ମା ମୋତେ ମଣ୍ଡପରେ ବସାଇଦେଲେ । ବାସ୍, ପାଠପଢ଼ା ଶେଷ, ପୁଣି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ପୁଅ-ଝିଅର ସଂସାର...
ତାହା ହେଲେ?
ତାମାନେ ତୁମେ ବାହା ହେବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲ?

୧୮ ବର୍ଷରେ ବିବାହ?
ନାଇଁରେ ମୁଁ ତ ବି.ଏ.ପାଶ କରି
ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି...
ଛାଡ଼ ସେସବୁ...
ଆରେ କେମିତି ଛାଡ଼ିଦେବି? ଠିକ୍ ଅଛି, ଏଣିକି ପ୍ରତିଦିନ ସଂନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ, ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ମା'ଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କମ୍ ଏବଂ ମୋତେ ଗଣିତ ଅଧିକ ପଢ଼ାଇବ, ରାଜି ତ?

ହଁ ମୁଁ ରାଜି ସ୍ୱପ୍ନା ରାଣୀ !
ବାଃ କି ମଜା ! ଆଜିଠାରୁ ପ୍ରତିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ରୀମା ଭାଉଜ ମେତେ ଗଣିତ ପଢ଼ାଇବେ । ଭଲ ହେଲାନା ! ମୁଁ ଘରେ ବସିକି ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଯିବି ।

ଆଉ ଏମିତି ଭାବରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ରୀମା ସ୍ୱପ୍ନାକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇଲେ...
5.56%
45÷4
363 X 45/100
ଦେଖ ଝିଅ, ମନ ଲଗେଇବୁ ତ ତୁ ବି କରିପାରିବୁ, ଏହା କୌଣସି କଠିନ କାମ ନୁହେଁ !

ଏଇ ପ୍ରଶ୍ନଟି କେମିତି ହେବ? ଆଜି ପରୀକ୍ଷା ଅଛି, ଆଉ ଭାଉଜ ମଧ୍ୟ କେତେଦିନ ହେଲାଣି ଆସୁନାହାନ୍ତି... ଠିକ୍ ଅଛି ସ୍କୁଲ ଗଲାବେଳେ ପଗ୍ଗରି ବୁଝିନେବି...
କିଛି ଦିନ ପରେ, ଦିନେ ସକାଳେ...

ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱପ୍ନା ରୀମା ଭାଉଜ ଘରେ ପହଁଞ୍ଚିଲା ସେତେବେଳେ ଘର ଭିତରୁ କିଛି ହୋ ହଲ୍ଲା ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲା...
କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଘରର ସବୁ କାମ ଦାମ କରିସାରି ତ ତାକୁ ପଢ଼ାଉଛି ।
କୁଳାଙ୍ଗାର! ତତେ ମୁଁ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ମନା କରିଥିଲି ନା?
ବେଶି ବକବକ ନାହିଁ! ଯାହା କହିଦେଲି, ତାହା କହିଦେଲି!
ଏହିଭଳି ସ୍ୱପ୍ନା ନା କେବେ ଦେଖି ଥିଲା, ନା ଭାବି ଥିଲା ।

ଏହା କ'ଣ ହୋଇଗଲା? କାହିଁକି ହେଲା? ଏତେସବୁ କଲାପରେ ବି କ'ଣ ଭାଉଜଙ୍କୁ କିଛି ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ମିଳିବ ନାହିଁ? ଏହା କିପରି ପରମ୍ପରା?

ଆମେ ପାରିବା
ବୋଧହୁଏ ଗୁରୁମା ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ...
ସ୍କୁଲ୍ ଆଡ଼କୁ ଗଲାବେଳକୁ ସ୍ୱପ୍ନା ଭାବିବାକୁ ଲାଗିଲା...
କ'ଣ ମୁଁ ଭାଉଜଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କରି ପାରିବି ନାହିଁ ।

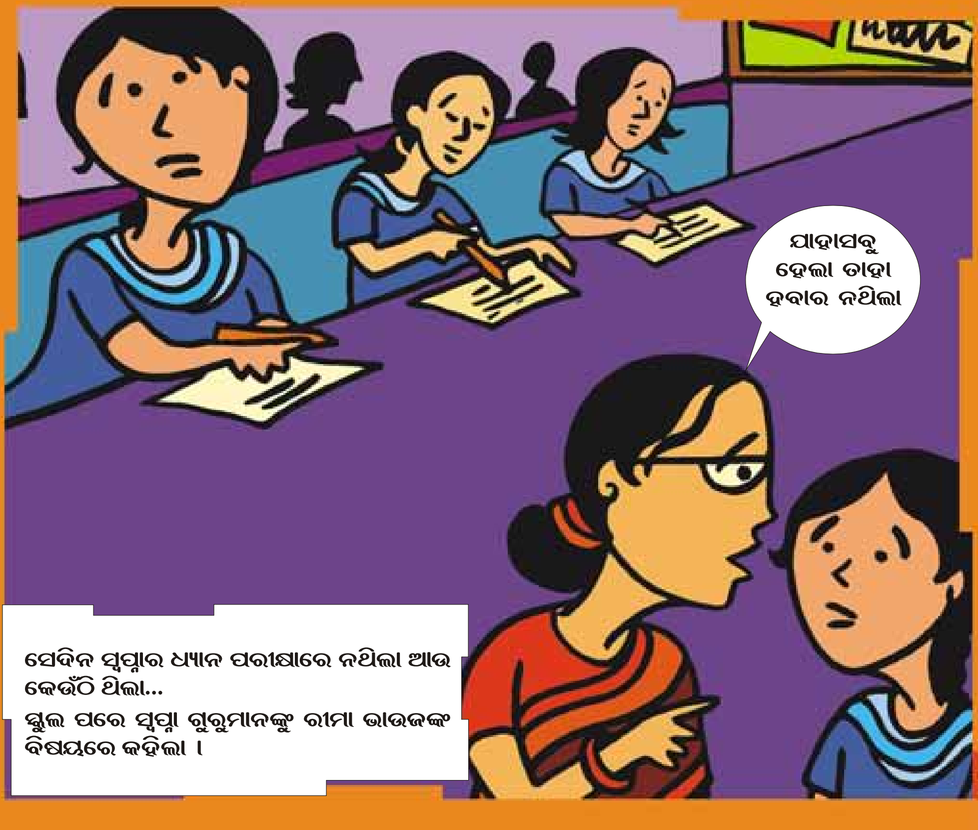
ସେଦିନ ସ୍ୱପ୍ନାର ଧ୍ୟାନ ପରୀକ୍ଷାରେ ନଥିଲା ଆଉ କେଉଁଠି ଥିଲା...
ସ୍କୁଲ ପରେ ସ୍ୱପ୍ନା ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ରୀମା ଭାଉଜଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲା ।
ଯାହାସବୁ ହେଲା ତାହା ହବାର ନଥିଲା

କିନ୍ତୁ ଏହାର ମାନେ ଏଇୟା ନୁହେଁ କି ଆମେମାନେ କେବଳ ଦର୍ଶକ ଭଳିଆ ଏହିସବୁ ଅନ୍ୟାୟ ଦେଖୁଥିବା । ଘରର ସବୁ କାମ ସାରି ଯଦି ତୁମର ଭାଉଜ ତୁମକୁ ପଢ଼ାଇଛନ୍ତି ତ ସେଥିରେ କ'ଣ କ୍ଷତି ହେଉଛି? ଗୋଟିଏ ଭଲ କାମ ହିଁ ତ କରୁଛିନ୍ତି...

କ'ଣ ଆମେ ଭାଉଜଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କରିପାରିବା ଗୁରୁମା?
ରୀମାର ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ବୁଝାଇ, ଟିକିଏ ଚେଷ୍ଟା ତ କରି ପାରିବା! ଗ୍ଲ!

ରୀମା ଭାଉଜର ଘରକୁ ଯିବା ରାସ୍ତାରେ, ଗୁରୁମା ସ୍ୱପ୍ନାକୁ ବୁଝାଇଲେ...
ଆମମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ଯେ, ଆମେମାନେ କେବଳ ଦର୍ଶକ ହୋଇ ରହିଯାଉଛେ । ଏହିପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେମାନେ କିଛି କହୁନାହେଁ...
କେମିତି କହିବା ଗୁରୁମା? ଇଏ ତ ତାଙ୍କର ଘରର କଥା, ଆଉ ସାହିଲ୍ ଭାଇ ତ ଆମର ପୁରୁଣା ସାଙ୍ଗ ।

ସ୍ୱପ୍ନା, ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ଝିଅ ବା ମହିଳା ଉପରେ ଅନ୍ୟାୟ ବା ଅତ୍ୟାଚାର ହେଉଥିବ, ସେଇଟା କାହାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମାମଲା ନୁହେଁ, ଏହା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ସମସ୍ୟା । ଆମ ମାନଙ୍କୁତ ବୁଝାଇଯାଇପାରିବ... ଯଦି ତୁମ ପରି ନବଯୁବତୀ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବେ ନାହିଁ, ତେବେ କିପରି ଭାବରେ ସବୁ କିଛି ବଦଳିବ?
ତାହାହେଲେ କ'ଣ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି କରିପାରିବା?
ଆମେ ସମସ୍ତେ କିଛି କରିପାରିବା । ଏକଥା ସମ୍ଭବ ଅଟେ ।

ଗୁରୁମାଙ୍କ କଥାରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ ହୋଇ ସ୍ୱପ୍ନା ସାହିଲ୍ ଭାଇଙ୍କ ଆଗରେ କଥା କହିଲା ।
ରୀମା ବୁଝିପାରିଲା ଯେ ସେ ଏକୁଟିଆ ନାହିଁ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ରୀମା ଘରକୁ ସ୍ୱପ୍ନା ଏବଂ ଗୁରୁମାନଙ୍କର ଯିବା ଆସିବା ଲାଗିରହିଲା ।
ଘରର ସବୁ କାମ କରିସାରି ଯଦି ରୀମା କାହାକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଏ ତାହା ହେଲେ ଏଥିରେ ଖରାପ କ'ଣ? ଗୋଟେ ଭଲ କାମ ତ କରୁଛି ।
ଏହା ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମସ୍ୟା, ଆପଣମାନେ ଏବିଷୟରେ କିଛି ନକହିଲେ ହିଁ ଭଲ!
କିନ୍ତୁ ଭାଉଜ ଉପରକୁ ହାତ ଉଠାଇବା? ଏହା କେଉଁଠିକାର ନ୍ୟାୟ ଅଟେ ଭାଇ?

ତୋର ଝାନ୍‌ସୀର ରାଣୀ ହେବା କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ!
ଛୋଟ ହେଲେ କ'ଣ ହେଲା? ଠିକ୍ ଆଉ ଭୁଲ ତ ବୁଝି ପାରୁଛି! କାରଣ ଏମିତି ସବୁବେଳେ ହୋଇଆସୁଛି ତା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଏହା ହିଁ ଠିକ୍ ।
ଏହିପରି କଥାବର୍ତ୍ତା ପ୍ରାୟ ସବୁବେଳେ ସ୍ୱପ୍ନାଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ତଥାପି ସେ ନିଜର ପ୍ରୟାସ ଜାରୀ ରଖିଲା...

ଆଜି ସ୍ୱପ୍ନା ପାଠ ପଢ଼ା ସହିତ "ଆମେ ପାରିବା" ଅଭିଯାନରେ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି । ନିଜର ସାଇ ପଡ଼ିଶା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏ ବିଷୟରେ କଥା ହେଉଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଭିଯାନରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଛି । କେହି କେହି ତା କଥାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଦିଅନ୍ତି ତ କେହି କେହି ତା କଥାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । କ'ଣ ସବୁ ଆଉ କେତେ ବଦଳିବ କହିବା କଷ୍ଟ ନିଶ୍ଚୟ, କିନ୍ତୁ ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଆମେ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରିବା ।

ଛୋଟ-ଛୋଟ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା
ଆଣିପାରେ ବଡ଼ରୁ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ।

ଆମ ଆଖ ପାଖରେ କେତେଜଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରେରଣାଦାୟକ

ଚୁପ ରହିବା, ଏବଂ ସହିବା ପାଇଁ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲି, ତେଣୁ ଆଜି ମୁଁ କମିକ୍ସ ବା ଛୋଟ କାହାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ବିଷୟରେ ନିଜ କଥାକୁ ସମାଜ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି।

- ଅମୃତା, ରାଜସ୍ଥାନ

ମୁଁ ଘର ଭିତରର ହିଂସା ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିବାକୁ ମୋର ଦାଇତ୍ୱ ବୋଲି ଭାବିଲି।
ଏହା କୌଣସି ଏକ ବଡ଼ ସାହସିକତାର କାମ ନୁହେଁ। ଏହା ଆବଶ୍ୟକ।

- ରାମାନୁଜ ନାୟକ, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ

ଆମର ସାଇ ପଡ଼ିଶାରେ ଏହା ପ୍ରାୟ ସବୁବେଳେ ହୋଇଥାଏ,
କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଆମେ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନେବା ଉଚିତ୍।

- ବିଦ୍ୟା, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ

ଏକାସ୍ତରର ସ- ର୍କରେ ହିଂସା ସ୍ଥାନ ପାଇ ନ ଥାଏ। ଏ ବିଷୟ ଉପରେ ମୁଁ ମୋର ସାଙ୍ଗ ସାଥି ମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରିଲି ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ଅଭିଯାନରେ ସାମିଲ୍ ହେବାପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିଲି।

- ଶଶିରାଜ୍ ଗୁରଙ୍ଗ, ନେପାଳ

ଯେଉଁଦିନ ଠାରୁ ମୁଁ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ଶିଖିଗଲି,
ସେହିଦିନ ଠାରୁ ସମାଜ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ସମ୍ମାନ ଦେଉଛି।
-ରବି ତୋମର, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ

ମୋତେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା,
କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସାହସ ହରାଇଲି ନାହିଁ।
- ତିଥି ସାଦିୟାଜାଫିନ୍, ବଙ୍ଗଳାଦେଶ

ହିଂସା ବିରୋଧରେ ଆମେ ସ୍ୱର ଉଠାଇବାନି ତ ଆଇ କିଏ ଉଠାଇବ?
- ଗୁଞ୍ଜା କୁମାରୀ ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ, ଝାରଖଣ୍ଡ

ମହିଳା ଉତ୍ପିଡ଼ନ ଏବଂ ହିଂସା କେଉଁଠିକାର ପର- ରା ହୋଇପାରେ?
ଯଦି କାହା ଉପରେ ଏପରି ଅତ୍ୟାଚାର ହେଉଥାଏ ତେବେ ସେ ଚୁପ୍ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।
- କୁଲବନ୍ତ କୌର, ଦିଲ୍ଲୀ

‘ଆମେ ପାରିବା’ ଅଭିଯାନ କ’ଣ ଅଟେ?

- ‘ଆମେ ପାରିବା–ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉଥିବା ସମସ୍ତ ହିଂସାର ବିଲୋପ’, ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆର 6 ବର୍ଷିୟ କ୍ଷେତ୍ରୀୟ ଅଭିଯାନ, ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଛଅଟି ଦେଶ– ବାଙ୍ଗଲାଦେଶ, ଶ୍ରୀଲଙ୍କା, ନେପାଳ, ପାକିସ୍ଥାନ ଏବଂ ଆଫଗାନିସ୍ତାନରେ ରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲିଙ୍ଗଗତ ଭେଦଭାବର ମୂଳ କାରଣକୁ ଦୂର କରିବା ତଥା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁ ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି ।
- ଏହି ଅଭିଯାନ 50 ଲକ୍ଷ ‘ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରେରକ’ ଜରୀଆରେ ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆରେ 5 କୋଟି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଁଥିବା ପାଇଁ କାମ କରୁଛି । କାହିଁକି ନା ଏହାର ବିଶ୍ୱାସ ଲୋକମାନେ ହିଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରି ପାରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିଚାରଧାରା ଓ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣି ପାରିବେ ।
- ଭାରତରେ ଏହି ଅଭିଯାନ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଉତ୍ତରାଂଚଳ, ରାଜସ୍ଥାନ, ଗୁଜୁରାଟ, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ଦିଲ୍ଲୀ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ, ଓଡ଼ିଶା, ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଏବଂ ତାମିଲନାଡୁରେ ଚାଲିଛି ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରେରକ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ହୋଇପାରିବେ?

- ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉଥିବା ଅତ୍ୟାଚାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ନିଜର ବିଚାର ଏବଂ ବ୍ୟବହାରକୁ ବଦଳାଇବା ତଥା ଅନ୍ୟ ଦଶ ଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ।
- ଏମିତି ଲୋକ ସିଏ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ (ସ୍କୁଲ୍‌ରେ, କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ, ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କରେ, କାରଖାନାରେ, ଚିକିତ୍ସା କେନ୍ଦ୍ର ଆଦିରେ) ସମୟରେ ନିଜର ସହକର୍ମୀ ଓ ଗ୍ରାହକ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାର ପ୍ରୟାସ ବା ଚେଷ୍ଟା କରେ ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରେରକ କେଉଁ କାମ କରିବେ?

ଆରମ୍ଭରେ, ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରେରକମାନେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେଉଥିବା ଅତ୍ୟାଚାରର ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବାର୍ତ୍ତା ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚାରିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବେ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି । ଏହି ବିଷୟରେ ସେମାନେ ନିଜର ସଚେତନତା ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବେ । ଯେତେ–ଯେତେ ଅଭିଯାନ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିବ ଆହୁରି ଅଧିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରେରକ ଯୋଗ ଦେବାରେ ଲାଗିବେ ସେମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉପାୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିବେ:

- ନିଜ ସମୁଦାୟରେ ଲିଙ୍ଗ ଆଧାରିତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ, ପାର–ରିକ ଧାରଣା ଏବଂ ବ୍ୟବହାରର ଉଚିତ୍ ମୁକାବିଲା କରିବା ।
- ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉଥିବା ଅତ୍ୟାଚାରର ସାର୍ବଜନୀକ ଭାବେ ବିରୋଧ କରିବା ।
- ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ସାମନା କରୁଥିବା ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରେରକ ଛୋଟ-ଛୋଟ ଚେଷ୍ଟା ମାଧ୍ୟମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବାର ପ୍ରୟାସ କରି ପାରିବେ:

- ନିଜେ ନିଜର ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ।
- ଏମିତି ଲୋକ ଯିଏ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ (ସ୍କୁଲ୍‌ରେ, କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ, ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କରେ, କାରଖାନାରେ, ଚିକିତ୍ସା କେନ୍ଦ୍ର ଆଦିରେ) ନିଜର ସହକର୍ମୀ ଓ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାର ପ୍ରୟାସ ବା ଚେଷ୍ଟା କରେ ।
- ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରର ଏବଂ ଲିଙ୍ଗ–ପକ୍ଷପାତର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ୱରୁପକୁ ଚିହ୍ନେଇବା ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ।
- ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ସମୁଦାୟର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଯାନରେ ସାମିଲ କରିବା ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରେରକ ହେବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାରେ ସମ୍ପର୍କ କରନ୍ତୁ ।

(କ୍ଷେତ୍ରୀୟ ସଂସ୍ଥାର ନାମ ଏବଂ ଠିକଣା)

ଛୋଟ-ଛୋଟ ଚେଷ୍ଟା ଆଣିପାରିବ
ବଡ଼ରୁ ବଡ଼ ଧରଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ!

ଛୋଟ-ଛୋଟ ଚେଷ୍ଟା
ଆଣିପାରିବ ବଡ଼ରୁ ବଡ଼
ଧରଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ!

ଆମେ ପାରିବା

ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉଥିବା ସମସ୍ତ ହିଂସାର ବିଲୋପ

ରିଜିଓନାଲ୍ କ୍ୟାମ୍ପେନ୍ ସେକ୍ରେଟେରିଏଟ୍
ଦ୍ୱାରା ସାଉଥ୍ ଏସିଆ ରିଜୋନାଲ୍ ସେଣ୍ଟର
ଅକ୍ସଫେମ୍ (ଇଣ୍ଡିଆ) ଟ୍ରଷ୍ଟ,
27, କମ୍ୟୁନିଟି ସେଣ୍ଟର, ଇଷ୍ଟ ଅଫ୍ କୈଳାଶ
ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ–110 065, ଭାରତ
ଦୂରଭାଷ: +91(0)114239 6000
ଫ୍ୟାକ୍ସ: +91(0) 114239 6099
ଇ–ମେଲ୍: seceretariat@ wecanendvaw.org
www.wecanendvaw.org

Supported by:

European Union

Concept & Design: invertedcommasindia@yahoo.com